

Uzupełnienia, wymienione pod 1. do 3., stosują się w całej swej osnowie także do kolejek, będących przedmiotem obwieszczeń z dnia 28. lutego 1895. Dz. u. p. Nr. 39, z dnia 23. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 86, i z dnia 16. września 1898, Dz. u. p. Nr. 169.

Forster wlr.

132.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości z dnia 13. czerwca 1914,

dotyczące sprostowania rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 30. marca 1914, Dz. u. p. Nr. 77, dotyczącego utworzenia Sądu powiatowego w Wikowie górnym na Bukowinie.

W rozporządzeniu Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 30. marca 1914, dotyczącem utworzenia Sądu powiatowego w Wikowie górnym na Bukowinie, a ogłoszonym w części XXXVI. dziennika ustaw państwa z roku 1914, pod Nr. 77, mają odpaść w pierwszym ustępie słowa „względnie obszarów dworskich“ a w drugim ustępie słowa „wraz z obszarami dworskimi“.

Hochenburger wlr.

Heinold wlr.

133.

Rozporządzenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 15. czerwca 1914,

dotyczące zmiany przepisu o umundurowaniu funkcyjaryuszy kolei żelaznych państwowych i prywatnych, wydanego rozporządzeniem Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 16. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 176*), a zmienionego obwieszczeniem Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 11. maja 1902, Dz. u. p. Nr. 100.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 6. czerwca 1914 zaprowadza się w przepisie o umundurowaniu funkcyjaryuszy kolei żelaznych państwowych i prywatnych uwzględniając i częściowo zmieniając obwieszczenie Ministerstwa kolei

*) W dodanych do tego rozporządzenia rysunkach przeprowadza się następujące zmiany: w figurach 2 do 4 odpadają naramienniki i uszka, figury 10 do 13 tracą moc obowiązującą.

żelaznych z dnia 13. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 29, o zarządzeniu w przedmiocie umundurowania funkcyjaryuszy kolei małych (trzeciorzędnych), następujące zmiany:

§ 2.

Pierwsze cztery ustępy mają opiewać:

Ustanawia się trzy klasy mundurów dla urzędników, jedną klasę dla podurzędników i jedną klasę dla sług; klasy mundurów są jeszcze dalej podzielone, a mianowicie I. klasa mundurów dla urzędników obejmuje dwa stopnie, II. i III. klasa mundurów dla urzędników jakoteż klasa mundurów dla podurzędników i sług po trzy stopnie.

Funkcyjaryusze pomocniczy noszą mundur, ustanowiony dla ich kategorii, jednakowoż bez odznak rangi.

Mundur galowy przeznaczony jest do okazji uroczystych i przedstawień służbowych; do zwyczajnej służby przepisany jest mundur służbowy, a zatem wszyscy funkcyjaryusze mają nosić bluzy lub kurtkę.

Poza służbą mogą urzędnicy, stosownie do danej okoliczności, nosić mundur galowy albo mundur służbowy.

§ 3.

Między trzecim a czwartym ustępem należy wstawić:

Minister kolei żelaznych rozstrzyga o tem, czy funkcyjaryusze kolei prywatnych, nie zaliczonych do kolei głównych, mają w stykaniu się z publicznością nosić mundur, przewidziany w niniejszym rozporządzeniu, czy też jakieś inne przepisane każdorazem ubranie służbowe, względnie odznakę służbową.

§ 4.

Pierwsze dwa ustępy odpadają.

Ustęp ostatni otrzymuje brzmienie następujące: Nowe przedsiębiorstwa kolei prywatnych, które po myśli § 2. regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852, prosić będą o pozwolenie na otwarcie ruchu kolejowego, winny wykazać przed komisją, badającą przysposobienie kolei do ruchu, że Ministerstwo kolei żelaznych zatwierdziło umundurowanie funkcyjaryuszy i oznakę firmy, względnie także zaliczenie funkcyjaryuszy do klas umundurowania i że personal ten w przepisany mundur jest zaopatrzony.

§ 6.

W ustępie pierwszym mają odpaść słowa „dla wszystkich klas, dla których osobny mundur galowy jest przepisany“.

§ 7. ma opiewać:

Spodnie galowe dla I. i II. klasy mundurów są z tego samego sukna co surdut mundurowy; urzędnicy, należący do III. klasy mundurów, mają nosić przy ubraniu galowem te same spodnie co przy mundurze służbowym.

§ 8. ma opiewać:

Za odznaki rangi u mundurów galowych (figura 5. do 7., 14. i 15.) we wszystkich klasach służą rozety na kołnierzu, w I. i II. klasie mundurów nadto jeszcze złote galony na kołnierzu, na wyłogach u rękawów i spodniach a mianowicie:

I. klasa mundurów posiada galon złoty na 3·3 cm szeroki na kołnierzu, galony złote na 5·3 cm szerokie na wyłogach u rękawów i po dwa galony złote, szerokie na 2·6 cm i podzielone wypustką koloru pomarańczowego na bocznych szwach zewnętrznych u spodni, a nadto o ile chodzi o pierwszy stopień, dwie rozety, o ile chodzi o drugi stopień, jedną rozetę;

II. klasa mundurów posiada galony złote, szerokie na 3·3 cm na kołnierzu i na wyłogach u rękawów i galony złote, szerokie na 2·6 cm na bocznych szwach zewnętrznych u spodni, a nadto w pierwszym stopniu trzy rozety, w drugim dwie rozety a w trzecim jedną rozetę;

III. klasa mundurów posiada w pierwszym stopniu trzy rozety, w drugim dwie rozety a w trzecim jedną rozetę.

Rozety mają 1·7 cm średnicy, nie mogą w każdym razie odbiegać od przepisanego kształtu, a w szczególności nie mogą być podobne do gwiazdek; obok rozet znajduje się po obu stronach kołnierza koło jednoskrzydłe.

Rozety i koła jednoskrzydłe w I. i II. klasie mundurów haftowane są srebrem, w III. klasie złotem.

§ 9.

Ustęp drugi ma opiewać:

Obłoga, przytwierdzona po prawej stronie kołem skrzydlatem, złotem haftowanym, składa się w I. i II. klasie umundurowania z sześciu rzędów złotych builonów, z których dwa środkowe są splecione, w III. klasie umundurowania z złotego galonu. W obu rogach kapelusza leżą róże ze złotych builonów, mające w środku tarcze aksamitne koloru pomarańczowego, na których wyhaftowana jest złotem cecha kolei.

§ 11.

Ostatni ustęp odpada.

§ 14. odpada.

§ 17. odpada.

§ 18. ma opiewać:

Palto jest takie same jak do mundurów galowych.

Do mundurów służbowych można nosić także pelerynę.

Peleryna sporządzona jest z granatowego sukna lub lodenu i przedstawia się jako całe koło lub trzy ćwiercie koła; kołnierze przy niej jest taki sam, jak przy palcie.

Do zapięcia peleryny służy sześć czarnych guzików kościanych, umieszczonych na obrąbku prawym oraz znajdujące się na obrąbku lewym od środka na listewce odpowiednie dziurki na guziki.

Długość zależy od wzrostu; peleryna musi jednak sięgać co najmniej do kolan, a najwyżej do połowy łydki.

Peleryna może być także zaopatrzona podszewką tej samej barwy lub czarną, tudzież zapiętnymi rozporkami na ramiona i kapiszonym od odpinania, zrobionym z tej samej materii.

§ 19. odpada.

§ 23.

Ustęp czwarty ma opiewać:

Na wyłogach znajdują się u urzędników III. klasy umundurowania rozety i koło skrzydlate, u urzędników I. i II. klasy umundurowania nadto galony złote, przepisane dla surduta uniformowego (§ 8.). Bluza urzędników I. klasy umundurowania posiada nadto złoty, na 2·6 centymetrów szeroki galon, znajdujący się na rękawie poniżej wypustki.

Ostatnie dwa ustępy odpadają.

§ 24.

Zamiast „mundur VIII. klasy“ ma być „mundur III. klasy“; słowa „na naramienniku, względnie na kołnierzu bluzy“ mają odpaść.

§ 25. winien opiewać:

Surdut mundurowy jest taki sam, jaki był przepisany według § 14. dla urzędników, tylko bez naramienników i uszek, natomiast z guzikami z białego posrebrzanego metalu.

Odznakami rangi są rozety z białego matowo posrebrzanego metalu, znajdujące się na przednich końcach wykładanego kołnierza obok kół jednoskrzydłych z takiego samego metalu co rozety.

Klasa mundurowa podurzędników ma w pierwszym stopniu trzy rozety, w drugim dwie rozety a w trzecim jedną rozetę.

Na ramionach surduta u starszych konduktorów znajduje się dragon z grubego na 5 milimetrów sznura, zrobionego z białego posrebrzanego metalu i przetkanego nićmi pomarańczowego koloru (figura 31.); sznur ten przszyty jest z dołu na szwie naramiennikowym, przeciągnięty na środku ramienia przez znajdującą się tam pętelkę z takiego samego sznura i przymocowany blisko kołnierza zapomocą małego posrebrzanego guzika.

§ 26.

Ustęp pierwszy odpada.

Jako ustęp ostatni należy dodać:

U starszych konduktorów znajdują się na kurtkach dragony umieszczone w taki sam sposób jak na surducie, są one jednak sporządzone tak samo jak pętelka z granatowego wełnianego sznura.

§ 28.

Zamiast „posrebrzanego“ ma być „matowo posrebrzanego“.

§ 30. ma opiewać:

Palto jest takie samo jak dla urzędników z tą różnicą, że guziki są z białego posrebrzanego metalu.

U starszych konduktorów znajduje się na ramionach palta dragon z takiego samego sukna, szeroki na 5 centymetrów i przytwierdzony na górnym końcu blisko kołnierza wielkim metalowym guzikiem.

Krawatka i rękawiczki są takie same jak u urzędników; podurzędnikom wolno także nosić w służbie czarne rękawiczki, wyjąwszy na uroczystościach.

§ 32.

Słowa „na naramienniku“ mają odpaść.

§§ 33. do 36. odpadają; w ich miejsce wchodzi jako

§ 33.

Surdut mundurowy, bluza, spodnie i czapka dla sług są ze sukna koloru bławatkowego, dla budników i sług pomocniczych z grubego sukna koloru bławatkowego, także tego samego kroju jak dla urzędników. Kołnierz i wyłogi przy surducie mundurowym są z tego samego sukna, bluza nie ma wyłogów ani wypustek. Na bocznych zewnętrznych szwach u spodni znajduje się wypustka ze sukna

koloru pomarańczowego. Oznaki na czapce i guziki są z białego posrebrzanego metalu.

Służba towarzysząca pociągom ma na surducie mundurowym dragony takie same jak starsi konduktorzy na swoim surducie mundurowym, na bluzie zaś dragony ze sznurów wełnianych koloru bławatkowego.

§ 34.

Za odznaki rangi służą rozety z białego posrebrzanego metalu, umieszczone obok kół jednoskrzydłych z takiego samego materiału w ten sposób, jak na surdutach i bluzkach u urzędników.

Klasa mundurowa służby ma w pierwszym stopniu trzy rozety, w drugim dwie rozety a w trzecim jedną rozetę.

Słudzy, mający sobie przydzielonych innych sług tej samej albo i wyższej płacy a więc z takimi samymi odznakami, noszą przez czas tego stosunku jaką zewnętrzną odznakę swej wyższej funkcji służbowej, oprócz przysługujących im rozet, szeroki na 1·3 centymetra galonek z białego posrebrzanego metalu, a to wzdłuż osady kołnierza i na obu przednich kończynach surduta mundurowego, względnie na obu końcach kołnierza kurtki (figura 34. i 35.).

§ 35.

Mundur sług pomocniczych zrobiony jest z grubszego sukna koloru bławatkowego i podobny zresztą do munduru sług z tą różnicą, że nie ma na nim rozet ani sznurowej lamówki.

§ 36.

Postanowienie, którzy z jego funkcjonaryuszy należący do kategorii służby mają nosić zamiast surduta mundurowego tylko bluzę, zostawia się uznaniu każdego zarządu kolejowego.

§ 37.

W ustępie ostatnim zamiast „słudzy I., II., III. i IV. kategorii“ ma być: „słudzy“.

§ 40.

W miejsce „czapki budników“ wstawić należy „czapki dla sług pomocniczych“.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Urzędnikom wolno jednak nosić dalej mundur, przewidziany dotychczasowym przepisem, aż do upływu roku 1918.

Forster wlr.